

Written by - ச.யோகம், தமிழ் துறை, உதவிப் பேராசிரியர், வ.வ.வன்னியப் பேரமுள்ளிப் பணிகள் கல்லூரி, விருதுநகர். -

Wednesday, 05 December 2018 09:50 -

காலந் தோறும் அறங்கள் புதுப்பிக்கப்பெறுகின்றன. பழமையிலே பிடிப்புள்ளவர்கள் > புதுமையை விடும்புகிறவர்கள் பழமைகையும் புதுமைகையும் இடையில் தத்தளிப்பவர்கள் என்று கழம்பிக் கழம்பித்தான் சமுதாயம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. குடும்ப வாழ்வில் ஆணுக்கு இருக்கிற உரிமையும் சமுத்தவமும் பணிகளுக்கு இன்றகைக்கு இல்லலை என்று சொல்லி விட முடியாது. ஆனால் பழங்காலத்தில் அப்படி இல்லலை. ஆண் சொல்வதைத் தான் பணிகடேட்டு நடக்க முடியும். குடும்பத்தில் பண்ணைகை கலந்தாலோசித்து எந்த முடிவும் எடுக்கப்படாத நிலை இருந்தது. குடும்பத் தலைவனாகிய ஆண் சொல்வதே முடிவு. அதை எவராலும் மாற்ற முடியாது.

இவற்றுக்கு எல்லாம் மலோக கணவன் இறந்த பின் மனைவி உயிரோடு இருக்கக் கூடாது என்று 'சதி' என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது. அவ்வழக்கம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒழிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் கணவனை இழந்த பணிகள் எவ்வளவு சிறு வயதாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு மொட்டையடித்து வளையலை ஆட உடூத்தி, உணவு முறைகளையும் மாற்றி எங்கும் வளையில் விடாமல் கொடுமையடித்து வதை திருந்தனர். 'மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது' என்பதற்குப் பணிகளைக் கொடுமையடித்தும், இழிவுபடுத்தும் இந்த முறைகளை எல்லாம் மாற்றி, அவர்களுக்கு நல்லாழ்வளிக்க வேண்டாமென்று பல தலைவர்களும், கவிஞர்களும் போராடினார்கள்.

பணிக் விடாததைக் காகத் தன்னுடைய கவிதைகள், சிறுகதைகள் மூலம் போராடியவர்களில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர் நம் புரட்சிக்கவி பாரதியார். கற்பண்பு அது பண்ணுக்கு மட்டுமே உரியது எனக் கூறிய சமுதாயத்தில்,

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இருக்கட்சிக் கும், அஃது பொதுவில் வைப்போம்”

என்று உரக்கப் பாடியவர் பாரதியார். எந்தவொரு மட்டக் கட்டுப்பாட்டையும் தகர்க்க நின்கையும் போது பல இடையீடுகள் வரும். ஆனால் அதையெல்லாம் தாண்டி பாரதி பணிகளுக்கு விடாததைக் கொடுப்பதின் ஆரம்ப நிலையாக சில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார்.

“பணிகளை ருதுவாகு முன்பு விவாகம் செய்து கொடுக்கக் கூடாது அவர்களுக்கு

Written by - செயலகம், தமிழ் த்துறை, உதவிப் பரோசிரியர், வ.வ.வன்னியப் பரொமாள் பண்ணக் கல் லரி, விருதுநகர். -

Wednesday, 05 December 2018 09:50 -

இஷ்ட டமில் லாத புருஷனை விவாகம் செய் துக் கொள் ளும் படி வற புறுத் தல கபடாது. விவாகம் செய் துக் கொண்ட பிறகு அவள் புருஷனைவிட்டு நீ ங்க இடங் கொடுக்க வணே டும். அதன் பரொடு அ்வனை அவமானப் படுத் தக் கபடாது. பிதுரார் ஜித்தத்தில் பண்ணக் குழந்தைகளுக் கு ஸமபாகம் செய் துக் கொள் வதைத் தடுக்கக் கபடாது. விவாகமே இல்லாமல் தனியாக இருந்து வியாபாரம், கதைத் தொழில் முதலியவற்றால் கௌரவமாக ஜீ விக் க விரும் பும் ஸ்திரீ களையதே சயான தொழில் செய் து ஜீ விக் க இடங் கொடுக்க வணே டும். பண்ணக் கணவனைத் தவிர வறே புருஷருடன் பசேக் கபடாதன்றும் பழக்கக் கபடாதன்றும் பயத் தாலும் பரொறாமையாலும் ஏறப் படுத் தப் பட்ட நிபந்தனையை ஒழித் துவிட வணே டும். பண்ணக் களுக் கு ஆண்களைப் பரோலவே உயர்தரக் கல் வியின் எல்லாக் கிளகைகளிலும் பழக்கம் ஏறப் படுத் த வணே டும். தகுதியுடன் அவர்கள் அரசாட்சியில் எவ் வித உத்யகம் பற விரும் பினாலும் அதைச் சட்டம் தடுக்கக் கபடாது. சீ க்கிரத்தில் தமிழருக் கு சயராஜ் ஜியம் கிடதை தால் அப் பரோது பண்ணக் களுக் கு ராஜாங்க உரிமைகளிலே அவசியம் பங்கு கொடுக்க வணே டும். இங் ங் நமது பண்ணக் களுக் கு ஆரம்பப் பிகள் காட்டினரோமானால் பிறகு அவர்கள் தமது முயற் சியிலே பரிபரண விடுதலை நிலமையை எட்டி மனுஷ்ய ஜாதியகை காப் பாற்றுவார்கள்” என்ற உறுதி கபறுகிறார் பாரதியார்.

அவர் கபறிய இக்கருத் துக்கள் எல்லாம் அபிப் படியாகப் பண்ணக் களுக் கு கொடுக்கப் பட்ட வணே டிய உரிமைகள் என்பதில் எந்த மாற்றுக் கருத் தும் இருக்க முடியாது. இதை,

“பட்டங்கள் ஆள் வதும் சட்டங்கள் செய் வதும்
பாரினில் பண்ணக் கள் நடத் த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கபேணை
இளைபில் லலை காணன்றும் கும் மியடி”

“ஆணும் பண்ணும் நிகரனைக் கொள் வதால்
அறிவி லலோங்கிஇவ் வயைம் தழகை கும் மாம்”

“விலகி வீ ட்பிலரோர் பொந்தில் வளர் வதை
வீ ரப் பண்ணக் கள் விரவிலை ஒழிப் பரோம்
சாத் திரங்கள் பலபல கறப் பராம
சவூரியங்கள் பலபல செய் வராம்
மபித் தப் பராய் மகைகள் யாவும் அழிப் பராம
மபிடக் கட்டுகள் யாவுந் தகரப் பராம”

என்ற இப் பாடல்களின் மபிலம் உணர முடிகிறது. மலேும் பாரதியார் எழுகிய சிறுகதைகளிலும் அன்றகைக் கு இருந்த சமுதாய மரபை உடதைத் துக் கொண்டு வளியே வரும் பண்ணக் களைப் பரக்கலாம்.

“சந்திரிகையின் கதை” என்ற சிறுகதையில் கோமதி ஐந்து பண்ணக் குழந்தைகளுக் குத் தாயாகி, ஆறாவது பிசுவத் திறக் கு நாட்கள் நரொங்கிய நிலையில் இருந்தப் பரோது கிராமத்தில் பரொமழயையும், சபிறகை காற்றும் மிகவும் உக் ரமாக வீ சியதுடன் பபிகம் பமும்

Written by - செய்யோகம் , தமிழ் த்துறை, உதவிப் பரோசிரியர் , வ.வ.வன்னியப் பரொமாள் பணைகள் கல் லபரி, விருதுநகர் . -

Wednesday, 05 December 2018 09:50 -

ஏற பட டதூல அக ரஹாரத தில் உள்ள அனதை து வீ டுகளும் இடிந து வீ ழந து விடுகின் றன. அப் பரொழூது கரோமதி, அவள் கணவனின் விதவயான தங்கை விசாலாட் சி இரூவர் மட் டுமே உயிர்பிழகைக் கின் றனர் . நிறைமாத கரப் பிணி கரோமதிக் குப் பணை குழந்தை பிறந்தவுடன் சிகிச்சையில் இரூக்கின்றபரோது விசாலாட் சியிடம் தான் இரூ நிமிடத்திற் கு மலே உயிரூடன் இரூப்பது சாத தியமில் லை. எனவே உன்னிடம் சில வார த்தகைகள் கபரூவதகைக் கடைக் வணே டும் என்கிறாள் .

“முதலாவது நீ விவாகம் செய்து கொள். விதவை விவாகம் செய்யத்தக்கது. ஆண்களும் , பணைகளும் ஓரூங்கயே மனுக்குக் கீ ழப் பட்டிரூக்கிறார்கள் . ஆதலால் ஆண்களூக் குப் பணைகள் அபிமகையாய் , ஆண்களூக் குப் பணைகள் அஞ்சி ஜீ வனூள்ளவரை வரூந்தி வரூந்தி மடிய வணே டிய அவசியமில் லை. ஆதலால் நீ ஆண் மககள் எழூதி வதை திரூக் கும் நீ சத்தனமான சூயநல சாஸ்திரத்தகைக் கிழித்தூக் கரியடூப்பில் பரோட் டுவிட் டு, தரூயத்தூடன் சனென்னைப் பட்டணத்தூப்பரோய் அங்கூ கமை பணை விவாகத்தூக் கு, உதவி செய்யும் சபயாரகைக் கண்டு பிடித்தூ அவர்கள் மபி லமாக நல் லமாப்பிள் ளயைதை தடேி வாழக் கபைப் பட்டு” (மகாகவி பாரதியார் கதகைள் ப.178-179) என்று கரோமதி விசாலாட் சிக் கு அறிவூரகை கபரூவதாகக் காட் டியூள்ளார் . கரூரூதியரோடு கலந்தூவிட் ட பணை பாடு உணரூ வூகளூக் குள் சிக் குண்டு தவிக் காமல் கணவன் இறந்த பின் பணைகள் மரூபடியும் திரூமணம் செய்வதை ஆதரித்தூ குடும் பத்தின் ஓட் டு மரோத்த வளர்ச்சிக் கும் நற் சிந்தனைகைக் கும் உரூதுணயாக இரூப்பவளே பாரதியின் புதுமபைப் பணை கரோமதி.

பாரதியின் ‘சந்திரிகையின் கதை’ விசாலாட் சி பத்தூ வயதில் ரூதுவாகூம் மூன்பூ கணவனை இழந்த கமை பணை கரோலம் ஏற காமல் வாழ்பவள் . அண்ணி விசலாட் சியின் அறிவூரபை படியும் தனக் கு இயல் பாக இரூக் கும் மன தரூயத்தூடன் தரூண்டூள் ளத்தரோடு விதவைப் பணை களூக் கு மரூமணம் செய்தூ வகைக் கும் பணியில் ஈடூபட் டிரூக் கும் வீ ரசேலிங்க பந்தலூ தம்பதியாரசைச் சந்திக் கின் றாள் . விசாலாட் சி அவரிடம் தனக் கு தகூந்த ஓரூ வரன் பார த்தூ விவாகம் செய்தூ வகைக் க வணே டும் என்று கடை டூக் கொள் ள, அத தம்பதியரூம் கரோபாலயர் விசாலாட் சிக் கு ஏறூவர . திரூமணம் செய்தூ கொள் ள கரோபாலயர் கூ விரூப்பமூள் ளதா எனக் கடைப் பரோம் என்று கடைக் கரோபாலயர் வலேகைக் காரி மீ னாட் சியகைக் காதலிப் பதாகக் கபரிவிடூகின் றார் . பின் பும் மனத்தளர் வின்றி தனது உறவூக் காரியும் தரூழியூமான மூத தம் மாவீ ட்டில் தங்கியிரூப் பதாகக் கபரி வீ ரசேலிங்க பந்தலூ வீ ட்டில் இரூந்தூ கிளம் பிவிடூகிறாள் . மூத தம் மாவீ ட்டில் தங்கியிரூக் கின்ற பரோது அவளது கணவன் சரோமநாதயர் விசாலாட் சியிடம் இன்பம் தூயக் க மூயன் றூ நரூங்கிய பரோது தூணிந தூ இடூப் பில்லே வதை திரூந்த கத்தியை எடூத்தூ அவரது மார்பூக் கு நரூரே காட் டி “வளியே பரோம்” என்று கரூஜித்தூ சரோமநாதயரயைவே வளூவளூக் கச செய்தூ பாரதியின் அச்சம் தவிர்த்த பூரட் சிப் பணை ணாக விசாலாட் சி படகைக் கப் பட்டூள் ளாள் . பின் விசூவநாத சர் மாவகைக் காதலித்தூ மணம் மூடிக் கிறாள் .

தமது படபைப் பூக் களில் புதுமபைப் பணை களயூம் பூரட் சிப் பணை களயூம் படதை தூக் காட் டூகிறார் பாரதியார் . பணை களூக் கு இரூந்த கட் டூப் பாடூகள் எல் லாம் தகரந தூல தான் பணை ணினம் மட் டுமல் ல இந தச சமூதாயமும் , நாடும் மூன்னரூமம் என பதில் ள் ளவூம் ஐயமில் லாமல் தனது கவிதகைகளிலும் , பிற படபைப் பூக் களிலும் பாரதியார் பணை விடூதலயை மிகத் தூணிச் சலரோடு எழூதியூள் ளார் . இன்று பணை விடூதலகைக் குறித்தூப் பாடூவதூம் எழூதுவதூம் ளிதூ. ஆனால் அன்று பணை ணடிமதைத் தனம் மிகூதியாக இரூந்த காலத்தில் பாரதியாரின் படபைப் பூக் கள் பணை விடூதலயை

